

عنوان مقاله:

تاویل در مقالات شمس تبریزی

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 18، شماره 61 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

مهدی محبتی - دانشیار دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

تاویل و معنا و قلمروهای مرتبط با آن در مقالات شمس تبریزی از جمله موضوع هایی است که با همه اهمیت و کارکردی که در حیطه پژوهش های عرفانی و به ویژه مولوی شناسی و نیز شناخت احوال و افعال شمس تبریزی دارد، هنوز چنان که باید مورد تدفیق و تحقیق قرار نگرفته است. شمس از آنجا که ذاتا شخص و شخصیتی درون بین و رمزگرا دارد، به مساله تاویل توجه بسیار نشان داده است و تقریبا در سراسر مقالات، تاویل را در تمام ساحت ها پیش چشم داشته است و از آن در جهت بسط و تحکیم افکار خویش سود برده است. این قلمرو تاویلی گرچه از ریزترین نکته های لغوی و اشیاء ملموس و مادی تا مهم ترین مباحث معرفتی و مسایل کلامی و اجتماعی را در بر می گیرد، اما هدف اصلی و اولی در این مقاله با نگاهی به شیوه های رویکرد هرمنوتیک معاصر طبقه بندی و تحلیل نگره های تاویلی شمس تبریزی در باب آیات و روایات است و بازکرد نوع نگاه ویژه ای که او غالبا برخلاف جمهورعرفا و مفسران از این دو مقوله به عمل می آورد و بعضا نکته هایی بسیار بدیع و ممتاز و دیگرگون وعمدتا انسان گرایانه و مردم محور از بطن آنها استخراج می نماید که در جای خود نیازمند نگاهی جدی و جدید و تبیین ژرف و همه جانبه است.

کلمات کلیدی:

تاویل، متن محوری، مولف محوری، مقالات، انسان گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406180>

